

Adv 4 C – 23.12.18 – Neviditelný a skrytý Bůh se projevuje – Mich 5,1-4a - Žid 10, 5-10 - Lk 1, 39-45

Micheášova prorocká slova vztahujeme na příchod Krista, na příchod toho, jehož *původ je od pradávna, od věčnosti*, jehož *moc se rozšíří až do končin země*, který *sám pak bude pokojem*, pro všechny, kdo v něj věří.

Je to Kristus, který se stal člověkem, přijal lidské tělo, plní Otcovu vůli a *obětováním* svého těla nás posvěcuje, jak čteme v listu Židům.

Kristus přijal tělo z Panny Marie, vstoupil do našeho světa skrze tu, která *uvěřila*, jak o ní v úryvku evangelia prohlašuje její příbuzná, Alžběta.

My si v tom setkání Marie a Alžběty můžeme všimnout jedné pozoruhodné věci:

Kristus je v tomto setkání neviditelný a skrytý, a přesto jeho přítomnost působí, že Jan Křtitel ještě před jeho i svým narozením o Kristu vydává svědectví.

Je to svědectví, které Alžběta jasně vnímá a vyjadřuje: *Dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně*. A také v Duchu svatém jásá a vyznává, že matka jejího *Pána* přišla k ní.

V tomto setkání Marie a Alžběty pozorujeme, že známkami, projevy zatím skryté Boží přítomnosti jsou plnost života a radosti.

Tento moment si můžeme dát do souvislosti s naší vlastní zkušeností:

I my jsme totiž v situaci, kdy je pro nás Bůh jaksi skrytý a nevidíme ho přímo. Ale přesto můžeme registrovat a pociťovat projevy jeho přítomnosti a moci v našem světě.

A to zvláště tam, kde dochází k rozhojnění života a radosti v lidských osudech.

Samozřejmě při pohledu na realitu našeho světa vidíme mnohdy nejdříve spíše opak: totiž umírání, lidské trápení, všechno to krušné, co na člověka doléhá a nedává mu důvody k radosti.

Ovšem toto je pouze část naší skutečnosti. Je tu ještě další, mnohem důležitější a hlubší rozměr. Z něj nám probleskují momenty, ve kterých můžeme vnímat, že navzdory všemu temnému je náš svět, jsou lidské osudy plné kypícího života, že je zde množství důvodů k radosti, že člověk je provokován k víře, posilován v naději, povzbuzován k opravdovější lásce, veden k pokoji srdce.

Jsou to momenty, které nám hovoří o Bohu, které nám naznačují, že Bůh jednoho dne, až přijde plnost času, až k tomu dozrajeme a budeme na to připravení, se nám chce zjevit v celé své nádheře, abychom ho viděli tváří v tvář takového, jaký je.